

Fiskaveiði Pæturs

Símun Pauli Jacobsen

Tað var ein dagin seinast í sekstiárunum, at eg fór út á Egilsnes at fiska seið. Væl var at fáa, men av tí, at veðrið var so sera gott, og eg visti, at nógvur seiður stóð út fyri Vágalandinum millum Kloddan og Oyragjógv, stimaði eg yvir um Sundið, hóast eystfallið ikki var meira enn reiðiliga hálvrunnið.

Tað var alt í einum, at seiður ella smáfiskur var á hvørjum húki. Men bráðliga fekk eg tað hugskot, at eg ikki skuldi draga beinanvegin, tí kanska ein kalvi fór at taka um onkran seiðin.

Áðrenn eg hevði hugsað henda tanka til enda, nú nív-

ir á, og snørið fór at renna alt í einum. Eingin ivi um, at fittur kalvi hevði tikið. Men bráðliga tykist kalvin vera farin. Eg fari at draga upp, og eg dragi slakan. Stundum tykist okkurt tungt at taka í, og so at draga slakan. Nú fór eg at draga slakan, so skjótt eg kundi, og tað var skjótt, at teir fyrstu húkar komu inn í bátin. Og alt í einum kemur hesin stóri kalvin sjóleysur upp við bátaborðinum. Í evstu løtu fekk eg krókin í kalvan og koppaði hann inn um stokkin. Kalvin vigaði 63 pund.

Árið eftir var eg farin á kyrrindini í Vestmanna-sundi. Hesaferð gekk leiðin nakað suður um Fútaklett. Eg hevði fingið um 70 fiskar, og nú leið væl til kyrrindini. Tá fekk eg bráðliga tað uppskot at stima norður um Oyragjógv at vita, um ikki onkur kalvi var eftir á umleið sama stað, sum eg hevði fingið hin kalvan.

Eg koyrði reiðskapin út, og tað gingu ikki nógvir

minuttir, til kalvi tekur, og hann rennur alt snørið út. Tað kennist væl, at kalvin er hampuliga stórus og rennur snørið fleiri ferðir á botn. Men alt í einum tykist kalvin vera farin, slitið. Tó eina løtu seinni nívir aftur, og hesaferð tykist kalvin at vera tyngri. Eftir góðari løtu byrji eg at draga, men smátt gongst. Hesin kalvin tykist vera dupult so stórus tann, ið slitið hevði. Eftir góðari løtu hómast kalvin niðri í sjónum, og nú síggi eg, at hann kemur upp við stertinum fyri, og er krøktur við eini vanligari seiðagummibeitu. Eg fekk kalvin inn í bátin, og hann gjørði lítið um seg. Bæði kalvin og eg vóru útlúgvaðir. Kalvin hevði slitið, húkur og lodd vóru burtur, men síðan var kalvin krøktur í eina seiðagummibeitu. Kalvin vigaði um 50 pund.

Ein dagin miðskeiðis í ní-tíárunum vóru eg og sonur mín farnir í grunnin at royna. Eini 10-15 aðrir bátar vóru eisini í grunninum henda

dagin. Men fiskiskapurin var eingin. Tykist vera steinoyði til fisk.

Sum dagurin leið, byrjaðu bátarnir at rýma vegna fiskaloysi. Men vit vóru verandi, væntandi broyting út á dagin. Eg hevði ongan hug at fara heim við ongum fiski. Eg veit ikki, um allir hinir bátarnir vóru rýmdir heim, men vit sóu ongan bát.

Vit lógu nakað sunnan fyri Skæling, nærri Streymoyarlandinum, men einki bar til. Tá vit høvdu ligið har í rúma tíð og einki fingið, ivaðist eg í at fara heim vegna fiskaloysi. Eg reisi meg upp fyri at hyggja, um nakað var at síggja.

Tá síggi eg eitt veldugt fuglavað frá sjónum og upp móti skýggjum. Fuglavaðið hevði beina kós móti Navinum og tyktist vera inni á brondingaleið, meðan tað ferðaðist norður við Vágalandinum. Bráðliga lógu vit mitt í eini stórari toskatorvu. Vit høvdu bæð snørini úti við 4 húkum á hvørjum. Arbeið-

ið hjá okkum var at draga og krøkja toskarnar av húkunum. Tá vit vóru komnir áráka Marragjógv, var rúmið fult av stórum toski. Toskatorvan vendi nú og helt fram móti Leynalandinum.

Vit hildu okkum nú at hava fingið nokk av toski og samdust um at gevast. Veiðan var 600 pund av stórum toski. Aftur ein góð og fullkomin gáva omanífrá. Harrin eigur alla tøkkin.

Vit vildu meira enn gjarna latið øðrum bátum sleppa at fiska av tí mongd av fiski, sum var í grunninum henda dagin. Lív mitt bæði á sjógvi og landi gjøgnum langt lív hevur lært meg, at tað lónar seg at bíða eftir Harrans tíma. Byrjar ein songur ikki soleiðis:

"Apostlene sad i Jerusaleim og bied på Herrens time."

Millum mong vælsignað tíðarbil av lívi mínum kann eg ikki lata vera at nevna tey árin, vit reistu runt Føroya land at boða gleðiboðskapin

undir heitinum "Kristus er svarið".

Eisini lutaðist mær í eini 20 ár at vera limur í bønarflokki í Vestmanna. Vit vóru umleið 30 limir í bønarflokkinum. Nú er umleið helmingurin av limunum flutt heim í dýrdina.

Tá eg gjørdist pensiónistur í 1993 eftir umleið samfull 50 ár í almennum stórvum, tók eg ta avgerð, at eg skuldi nýta tað tíð, eg hevði eftir á foldum – at skriva andaligar greinar um gleðiboðskapin. Nú eri eg byrjaður at eldast so spakuliga – veri 90 ár í februar komandi. – Og vóni eg at kunna halda áfram við andaligu greinarnar í bløðunum.

Samstundis fari eg at takka øllum teimum, sum á ymiskan hátt hava takka mær fyri evangeliska boðskapin gjøgnum hesi mongu árin.

Gud signi tykkum øll.

Óðins eyga á Ólavssøku

Barnaleikurin Óðins Eyga var so væl dámdur á G! Festivalinum, at ein eykasýning mátti kroystast inn í Fjósinum leygardagin. Fleiri áskoðarar vóru so bergtiknir at teir sóu fleiri sýningar. Eitt nú vóru 5 gentur, ið sóu allar sýningarnar.

Í hesum vikingaleikinum hitta áskoðararnir eina djarva gøtugentu, víkingar, gandaravnar, risastórar úlvar, ein áttabeintan hest og gudarnar Loka og Óðin. Leikurin vendur sær fyrst og fremst til børn í aldrinum 6-12 ár.

Á G! náddu fleiri hundra børn at uppliva leikin, men á Ólavssøku kunnu uppaftur fleiri børn sleppa til leikin. Hann verður nemmilig sýndur á Tjóðpallinum.

Atgongumerki fáast longu nú á tjodpallur.fo.

Tað er Sóley Danielsen, ið spælir allar leiklutirnar, ið hesum leikinum um 10 ára gomlu Tóru, ið fer úr Gøtu til Kirkjubøar at bjarga pápa sínum, ið er tikin til fanga.

Tóra er væl hjálpt av síni ganda amulett, ið tó eisini gevur henni fleiri lumpisligar figgindar og avbjóðingar, m.o. guðin Loka.

Leikurin er upprunaliga svenskur, og er sera væl umtóktur í heimlandinum. Í Svørriki var tað leikstjórin Magnus Palm, ið setti leikin upp, og júst Palm hevur eisini leikstjórnað føroysku útgávuna av "Óðins Eyga"

Tað er søgugranskarin Dallas De-Fée, ið hevur skrivað leikin og ungi rithøvundurin Tryggvi Danielsen, ið fekk Mentanarheiðursløn landsins til ungt listafólk, hevur umsett til føroyskt.

Atgongumerki fáast á tjodpallur.fo og um nøkur eru eftir við dyrnar ein tíma áðrenn leikbyrjan. Leikurin verður sýndur á Tjóðpallinum frá leygardegnum og eina viku fram.

Sóley Danielsen spælir allar leiklutirnar í Óðins Eyga

